

ene, som det maaske kunde se ud, og i hvert Fald føler jeg mig overbevist om, at de Tanker, jeg forfægter her, og som jeg forfægtede ved første Behandling, næres af store Dele af Vælgerbefolkningen, det har jeg i de forløbne Dage faaet tilstrækkeligt Bevis for. Og saa kan det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i „Social-Demokraten“ angribe mig saa meget, han vil, og det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) supplere ham ved at sende ud til alle de smaa „Social-Demokrater“, og det ærede Medlem fra Bogense (G. Fog-Petersen) og andre kan rase og skælde ud i deres Presse, saa meget de vil, det anfægter mig ikke en Smule. Jeg siger, som jeg har sagt før: Hæng bare i, Københavner, hæng bare i! Jo mere de ærede Medlemmer paa den Maade søger at isolere mig og skælder mig ud, desto mere vil de Tanker, jeg gør mig til Talsmand for, vinde Fremgang, det kan de Herrer være overbeviste om.

Jeg tillader mig til Slutning paa ny at anbefale de Ændringsforslag, jeg har stillet.

Slebsager: Jeg har tilladt mig udenfor Betænkningen at stille nogle Ændringsforslag, som tager Sigte paa to Ting: dels at indføre bundet Omvalg i Forbindelse med den Valgmaade, der er foreslaaet af den høje Regering, og dels at skille København-Frederiksberg fuldstændig ud fra det øvrige Land ved Fordelingen af Tillægsmandater. Jeg skal først omtale Ændringsforslagene angaaende det bundne Omvalg.

Ved Forslaget om at indføre det bundne Omvalg i Forbindelse med den Valgmaade, her er foreslaaet, vil man straks møde den Indvending, at Omvalget er i Strid med det Princip, der ligger til Grund for den af Regeringen foreslaaede Valgmaade. Og denne Indvending vilde — det indrømmer jeg — være berettiget, hvis Lovforslaget bød paa et saa stort Antal Tillægsmandater, at det kom til at svare til sin Hensigt, nemlig at skaffe de forskellige Partier en Repræsentation, der svarede til deres Stemmetal. Jeg tror imidlertid, at det ikke vil blive Tilfældet, dertil er Antallet af Tillægsmandater alt for lille, navnlig for Landets Vedkommende. I Hovedstaden — her tænker jeg altsaa paa Storkøbenhavn: København med Frederiksberg — er der foreslaaet 18 Kredse, der vælger hver sin Folketingsmand, og til disse 18 Kredse knytter der sig 7 Tillægsmandater. Her vil der neppe

blive Brug for Omvalg. Man vil sikkert her ved Hjælp af de 7 Tillægsmandater kunne naa en ret god forholdsmæssig Fordeling af Mandaterne ved den Valgmaade, der er foreslaaet. Men her i København har Enkeltmandskredsene i det hele mindre Betydning, idet Hovedstadsrepræsentanterne i al Almindelighed, naar der er Tale om at pleje lokale Interesser, arbejder udmærket sammen uden Hensyn til Parti. I saa Henseende kan et Medlem fra een Kreds udmærket staa som Repræsentant for et Medlem fra en anden Kreds, idet man med Hensyn til de lokale Interesser betragter Hovedstaden som en Helhed. Den vil have sine 25 Repræsentanter til i Fællesskab at arbejde for sine Interesser. Der vil altsaa ikke for Hovedstadens Vedkommende være nogen Grund til at foreslaa bundet Omvalg, Suppleringsmandaterne vil være tilstrækkelige til at skaffe den forholdsmæssige Fordeling.

Jeg skal villigt indrømme, at det var mere rationelt at vælge Hovedstadens Repræsentanter efter den Valgmaade, der foreslaas af det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen). Naar jeg alligevel ikke har villet være med til at stille et saadant Forslag, er det, fordi jeg ikke har villet paadrage mig blot Skindet af at stille noget Ændringsforslag, der gaar udenfor Overenskomstens Rammer, selv om jeg er saare langt fra at føle mig tilfredsstillet ved denne Overenskomst.

Hvis det øvrige Land til sine 102 Enkeltmandskredse skulde have et blot nogenlunde tilsvarende Antal Tillægsmandater, som København faar, vilde vi for Landets Vedkommende komme op ved omkring 40. Det er omtrent det Tal, der svarer til de 7 Tillægsmandater til de 18 københavnske Kredse. Men i Stedet for 40 faar vi 13 Tillægsmandater. Jeg er nu saare langt fra at mene, at vi skulde have 40. Jeg tror ogsaa, man med et betydelig mindre Antal vil kunne naa til en virkelig forholdsmæssig Fordeling af Mandaterne efter de afgivne Stemmer. Og det er klart, at man ikke paa langt nær kan komme saa højt op med Tallet paa disse Tillægsmandater, da der derved vilde komme et meningsløst stort Antal af Rigsdagmænd, naar man er enig om at fastholde de nuværende Valgkredse. Man er da blevet staaende ved at give det øvrige Land de 13 Tillægsmandater. Man er blevet staaende ved det af mange saa daarligt ansete Tal 13, og jeg tror, at netop 13 i dette Tilfælde vil blive et saare